

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Selvbiografi (Steen Steensen Blicher)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520269088/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Selvbibliografi

sen af Talhasper, Blaarkamme, Anskaffelsen af forbedrede Hegtier, Uddeling af hensigtsmæssige Vævervær, samt af recent Sædehørføje til nedsatte Priser, m. m., har bidraget betydeligt til Hørvællens Udvidelse og til Lærredets Forædling til gode Handelsvarer. Endelig har B., under Randers Amts Landhusholdnings-Selskabs Auspicier, besørget en Bryde- og Skærtømle anlagt i sit Pastorat, og til at bestyre samme forskrevet en, paa de offentlige Hørberegnings-Anstalter oplært, duelig Svend til bemældte Mølle.

Ogsaa for Træplantningen i hans skovløse Omegn har han virket: idet tre af hans Sognemænd formaaedes til at indhegne og beplante af deres Hede to Tønder Land hver. De tvende, til hvilke det kongelige Landhusholdnings-Selskab gav Understøttelse, ere nu, i respective 6te og 7de Aar, i en saa fortrinlig Stand, at de lade intet tilbage at ønske. Selv har B., foruden Plantning i og Udvidelse af sin egen Hauge, i Præstegaardsheden indhegnet og anlagt en 10 Tdr. Land stor Plantage. Han beklager kun, ej at kunne holde den i Fred. Han vilde bygt et Huus deroppe til en Skovfoged (Pletten er 1½ Fjerdingsmål borte), men det forpurrede vedkommende Autoriteter, saa Faarene ødelægge langt stærkere end der kan restaureres, og Kostbindere plyndre hans Birke; saa han nu omsider, med Kosciuszko, maa kaste – Spaden og udraabe: „Finiis silvae!”

Sluttelig har Blicher som Medlem af Randers Amts Landhusholdnings-Selskab, gjort flere Foreslag, af hvilke f. Ex. eet: „Til den jydsk Kvægraces Vedligehold og mest mulige Forædling” nu er begyndt at iværksættes.

Hvad B. ifjor paa Himmelbjerget forsøgte at virke i en højere Retning end den, hvor man søger Uldstrømper, Lærred og Malkekøer, er vel temmelig almindelig bekjendt, og hænger nøje sammen med hans tidt fremsatte og forsvarede inderlige Overbeviisning, at en gjenvakt, kraftig Folkeand er den eneste tænkelige Betingelse for, at Folkets ærefulde Uafhængighed kan bevares, samt at Almeenvelværing er den bedste Garantie for Almenfred, da der, hvor enhver, som kan føre Sværdet, ogsaa har lært at bruge det, der skulde vel de fremmede Sværd snarest holde sig i Skeden; – men Virkningerne seer han endnu ikke synderligt til. Han trak Uhret op og stillede det efter Fædrelandskjerlighedens Meridian; men det lader næsten til at ville gaae med det ligesom med Skjelskøers Orgelværk, der jo ingen Bælgetræder behøver. – Efterat have stræbt saameget, og udrettet